

فارسی ۳

درس ۱۴- بخش دوم

لغات مهم:

تَعَب: رنج و سختی

گرم رو: مشتاق، به شتاب رونده و چالاک، کوشا

صدر: طرف بالای مجلس & مجازا ارزش و اعتبار

استغنا: بی نیازی؛ در اصطلاح، بی نیازی سالک از هر چیز جز خدا

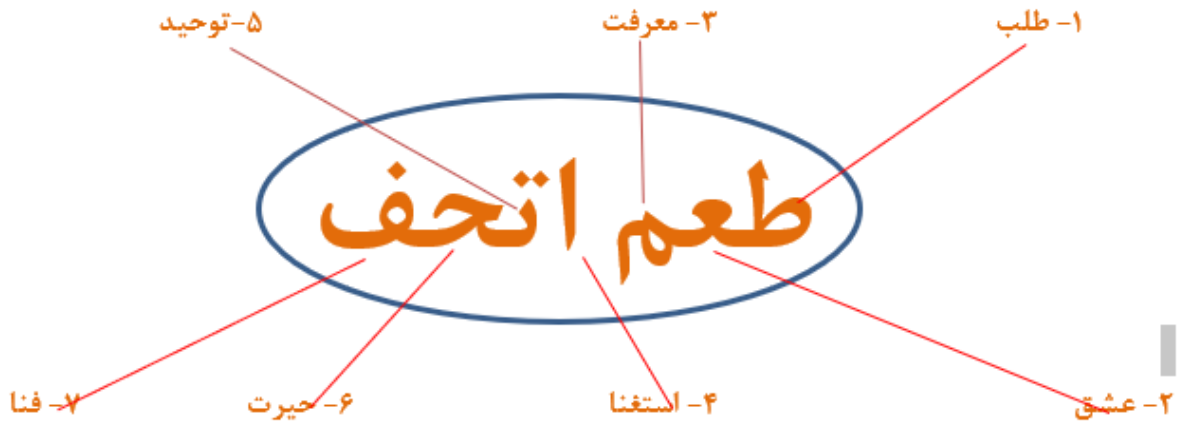
دعوی: ادعا، ادعای خواستن یا داشتن چیزی

افسرده: منجمد، سرمازده

تجرید: در لغت به معنای تنهایی گزیدن؛ ترک گناهان و اعراض از امور دنیوی و تقرب به خداوند؛ در اصطلاح تصوف، خالی شدن قلب سالک از آنچه جز خداست.

تفرید: دل خود را متوجه حق کردن، دل از علایق بریدن و خواست خود را فدای خواست ازلی کردن، فرد شمردن و یگانه دانستن خدا؛ تفرید را عطار در معنی گم شدن عارف در معروف به کار می‌برد؛ یعنی وقتی در توحید غرق می‌شود آگاهی از این گم‌شدگی را گم کند و به فراموشی سپارد.

نام و ویژگی‌های وادی‌ها:



وادی اول: طلب وادی ترک تعلقات است و در آن عارف با سختی‌های عشق مواجه می‌شود.

وادی دوم: عشق مانند آتشی سراپای وجود را در بر می‌گیرد.

وادی سوم: در وادی معرفت عارف از حقایق آگاه می‌شود و جایگاه حقیقی خود را می‌شناسد.

وادی چهارم: استغنا بی‌نیازی خداوند است و همه چیز در برابر خداوند هیچ است.

وادی پنجم: وادی توحید وحدت وجود است: چیزی جز خدا در عالم وجود ندارد و همه چیز و همه جا جلوه‌گاه خداوند است.

وادی ششم: وادی حیرت است و انسان عارف در این وادی سرگشته و حیران و راه‌گم‌کرده است.

وادی هفتم: فقر و فنا است و انسان عارف و در حقیقت همه چیز در برابر خداوند نیست و نابود می‌شود.

مدرسه مجازی اینو